

22 juni 2018

Mysterie van het alledaagse

The Figure in the Carpet

Mathieu Cherkit, Arjan van Helmond, Marenne Welten

Waar Albada Jelgersma Gallery, Lijnbaansgracht 318

Te zien t/m 27/7

EDO DIJKSTERHUIS

Double humide 7 van Mathieu Cherkit.

Over de vloeren van Arjan van Helmond zou je een compleet essay kunnen schrijven. De schilder geeft ze schuin van boven weer waardoor het landschappen worden, met de plint als horizon. De vloer verzamelt sporen van domestiek verkeer en documenteert zo de tijd, zoals schilderen eigenlijk ook de samenvatting is van beslissingen die achter elkaar genomen zijn.

The Figure in the Carpet bevat maar liefst vier Van Helmondvloeren. Eén bestaat uit glimmende tegels in een gelambriseerde gang, een andere bevindt zich in een hal en is bekleed met warm scharlaken tapijt. De laatste twee zijn extremer, want afgebeeld zonder huislijke attributen om de afbeelding schaal en richting te geven. Het effect is licht vervreemdend. Parketstroken vormen een ritmisch bos van bruintinten. Lichtroze tegels ogen als de gevel van een modernistische kantoorflat. We kijken op deze vloeren en ertegenaan. We kunnen erover lopen of erin dwalen.

Ook Mathieu Cherkit huldigt het mysterie van het alledaagse. De jonge Fransman schildert uitsluitend het voormalige huis van zijn grootouders waar hij nu zelf woont. Begin dit jaar liet Albada Jelgersma de sterke olieverfschilderijen zien die dat oplevert. Voor de huidige tentoonstelling experimenteerde Cherkit met oliepastellen op papier. Het zijn dik geschilderde, felgekleurde en hardere voorstellingen, die iets te dicht tegen Matisse aanschuren om verrassend te zijn. Veel beter is de aquarel van een roze wasbak. In dit medium moet Cherkit een deel van de controle inleveren en dat is spannend.

Marenne Welten is een begrijpelijke keuze om deze tentoonstelling te complementeren. Net als de andere twee kunstenaars schildert zij doorgaans interieurs, maar heel anders. Met lange kwaststreken boetseert ze ze bijna op het doek, waar ze wervelen in hun surplace.

Voor The Figure in the Carpet maakte ze meer mentale interieurs dan fysieke. Welten laat skeletten dansen op de wijze van stop-motionpionier Ray Harryhausen in Jason and the Argonauts. Een geest lost op in een landschap.

In de achterraimte van Albada Jelgersma keert Welten terug naar het leven binnenshuis. Families zitten aan tafel in donkere ruimtes. Hier en daar licht een gezicht op in een ongezond gelig schijnsel. Het is alsof er een lampje achter het papier zit en de voorstellingen van binnen gloeien.